

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

IV. Consideratio pro Feria IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

bonū Pastorem? in quo tamē id ostēdere poteris: nisi cum facies summum quod potes pro ouibus tuis? descēdisti è cœlo, vt eas perditas quæreres; vitāq; tuā pro earum redemptione exponeres; Sanguineq; tuo earum debita persolueres. Neque his cōtētus, è cœlo quotidie descendis, vt eas pascas neq; alio quidē pastu, quā ipsomet corpore tuo; nec alio, potu, quā ipso Sanguine tuo. O charitatē absque mensura! O amorem ab omni lucro expeditū! alij pastores aluntur carnibus & lacte suarum ouium: tu autē Pastor bone, eas propria carne & sanguine alis. Dignus sanè titulo boni Pastoris; in quo solo tanta bonitas potuit inueniri! **S E D** adhuc aperi mihi, Dñe, quis mihi cibū hunc & potū adferat, vt eis alar & nutriat? O immēnsa cœlestis nostri Pastoris largitarem! qui ne pastus hic cœlestis in terra de esset curā eū è cœlo deferendi, ipsismet terræ habitatoribus cōmiser. Nam quicumq; Sacerdos Missā celebrat, in quacunq; terræ parte efficit, vt panis hic cœlestis è cœlo descendat, ad Christi oues alēdas. Quis mihi det, vt vera sim ouis tua: vt hoc Diuino pastu fruatur! **S E D** quid dicā, Deus meus: cum oues esse soleāt oblatio, quæ in Sacrificio mactātur in pastorū cōmodū: tu autē, pastor supreme, offers te ipsum in Sacrificiū, in ouium tuarū commodum. Ego igitur, Domine, vtrumque faciam: nam simul cum Sacrificio preciosi tui corporis & Sanguinis offeram me ipsum tanquam ouem tuā in Sacrificium, iugulās & extinguens in me ipso quicquid tibi aduersatur.

1 V. Consideratio pro Feria 1 V.

EGO SUM VITIS, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructū multum. Perpēde primū Iesū Christū verū Deū & hominē esse vitē, ex qua & Esse, & virtutē omnē accipiūt homines, qui eius sunt palmites: modò tamen ipsi viti sint vniti. Sed quo modo vnitio hæc fieri poterit vite in cœlo permanente, palmitibus verò in terra? Tu o Deus omnipotēs; qui res valde à se inuicē distātes cōiūgere, & vnire nosti, id præstas, etiāsi nulla illarū propriū deserat locū. Vitis. n. ipsa in cœlo manens, quotidie descendit, vt palmitib. suis in terra manentib. vnatur. Et quoniā vitis manere solet terra cooperta, descēdit etiā hæc panis & vini accidētib. tecta: & sic in domū iusti ingreditur, qui palmes est: cū quo per ineffabilem amoris vnionē coniūgitur. *Cōsidera* mox fructum ex eo proueniētē quod palmes cum hac vite coniūgatur. Qualis. n. vitis est, talis & virtus erit, quæ influit in palmitem; vt fructū ferat tali vite dignū. Ac proinde, qui est Christo Dño vnitus, fructus proferet Christo dignos; charitatis scilicet & misericordiar; tēperantiar; & castitatis; obediētiar; & patientiar; ei similis, quæ fuit in Christo. Et quid mirū, quod hoc faciat Dñs ille, qui voluit se vitem appellare: siquidē voluit carnē suā esse verū cibū, & sanguinē suū verū potū? Qualis autē est cibus & potus, tales generat in sumentib. humores. Stude igitur quotidie te cōiūgere tuo Redēptori: vt copiose eius redemptionis fructū particeps fias. Alioquin eueniet tibi q̄ Palmiti à sua vite adscisso, qui nec fructum

fructum ferre potest, nec in vllum vsum valet; nisi, vt missus in ignem ardeat. Ita igitur: si à Christo te separet, nullum proferes meritum fructum, sed eris ignis inferni fomentum. TERTIO denique perpende Sacerdotes esse Diuinæ huius vnionis instrumenta; ipsi enim, dum verba Consecrationis proferunt, vitem è cælo deducunt; eamque palmitibus coniungunt, cum sacram porrigunt Communionem. Quare si Communiones, manebis intimè cum tuo Salvatore vnitus, ipse enim dixit: *b Quæ manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet: & ego maneo in eo, & uiuet propter me,* sicut palmes ex vite uiuit, quamdiu est illi coniunctus. O Saluator dulcissime, palmes tuus sum, tecum vnitus esse cupio, & ad id ad tuam præsentiam venio; satis sit, quòd tamdiu à te separatum manserim: inferre itaque me in te ipsum, qui es vitis mea: vt per te uiuam non iam vitam meam, sed tuam: uiuente te in me, & me in te in ætænum. Amen.

V. Consideratio pro Feria. V.

E G O S Y M V I A, *veritas & vita.* O veritas æterna, constitue me in recta via, qua perueniam ad te vitam meam. Cumque hæc tria habeam in hoc Diuino Sacramento existens, & offeraris in hoc sancto Sacrificio: doceas me, qua ratione ea præstes, vt possim eis frui. Ego enim Saluator sum V I A salutis, & perfectionis tuæ; & per me eundem tibi ad Patrem meum; per me illi placebis, eum placabis gratiamque in oculis inuenies. Ego sum via, per quam ad vitam peruenies æternam, & ad præmium promissum peregrinantibus per fidem in hoc mundo. Ego sum, per quam ad Sanctitatis culmen, & contemplationis montem ascenditur; per me obtinebis humilitatem, obedientiam, Patientiam, & virtutum omnium perfectionem; remedium necessitatum tuarum corporalium, & spiritualium; & compos fies piorum tuorum desideriorum & abundantiam consequeris omnium bonorum temporalium & æternorum. Harum rerum quasdam obtinebis, cum hoc sacrificium offeres, alias sumendo me in hoc Sacramento. Attende, quòd ego sim viatorum peregrinantium: *b surge & comede: grandis enim tibi restat via, & in fortibus nec tibi huius peruenies vsque ad montem Dei Floreb; vbi arcana mea tibi fides Elie aperiam, & optatam pacem consequeris deuictis hostibus tuis.*

A T T E N D E etiam, quòd ego sim *veritas*, quam significabant omnia Sacramenta, & Cæremoniæ Legis Antiquæ; & in me inuenies veram sanctitatem, quam illa significabant, nec tamen largiebantur. Ego sum veritas in qua omnes veritates, quas firmiter credere debes, summè continentur. Credens in me, omnia credis; hoc enim Sacramentum est per excellentiam mysterium Fidei; hic credis meam Diuinitatem, Omnipotentiam, & Maiestatem infinitam; processionem, qua prodeo à Patre

b Ioan 6.
17.

Ioan.
14.6.
1

b 3 Reg.
19.7.

2